Temps durant l'any - Vint-i-setè diumenge

Per FrancescX el dl., 01/10/2018 - 00:00

Gn 2,18-24
He 2,9-11
Mc 10,2-16

Igualtat

El tema fonamental de les lectures de la paraula de Déu d'aquest diumenge, és d'una gran actualitat. I no és tant el tema del divorci, com el de la igualtat d'homes i dones en la seva dignitat, en els seus drets i en els seus deures.

Hem escoltat el relat de l'origen de la parella humana, home i dona. Tots dos de la mateixa carn i dels mateixos ossos. Els dos omplen el buit de la soledat de l'altre. Els dos satisfan el desig de l'altre. Tots dos són fruits del desig, de la voluntat i de l'acció de Déu. En definitiva, del seu amor.

I davant la pregunta capciosa dels fariseus, Jesús, després de recordar també l'origen i el pla de Déu respecte a l'home i la dona, subratlla la igualtat dels seus drets i deures. En aquell temps l'home tenia el dret de divorciar-se de la seva dona, de vegades per qualsevol motiu; no així, la dona de l'home. Jesús manifesta la igualtat dient que tan adúlter és que un home s'ajunti a una segona dona, com una dona a un altre segon home.

Després de tant de temps, encara hi ha cultures que aquesta igualtat està lluny de ser considerada i valorada. I en altres, encara que oficialment està acceptada, a la pràctica i a la vida real, no acaba de reflectir-s'hi; passa, inclús, dintre de la mateixa Església.

Fidelitat

La igualtat d'home i dona i el desig d'omplir la buidor de la soledat porta a l'atracció mútua i a unir-se fins a formar una sola carn. Una unió que ve segellada per Déu mateix. En paraules de Jesús: "Allò que Déu ha unit, l'home no ho pot separar". Sant Pau ho ratificarà expressant que l'amor de l'home i la dona és expressió de la fidelitat de l'amor de Déu, de l'amor de Crist a la seva Església.

I, per tant, els esposos han de tendir a reflectir aquesta fidelitat d'amor. I així ho viuen, al seu nivell, tants i tants matrimonis.

Acollida

Però ja sabem, començant per pròpia experiència, de la limitació i de la feblesa de les persones humanes. Per això no sempre, per les raons o situacions que siguin, es pot reflectir aquest ideal de la vida de matrimoni; de vegades, ni en el seu més baix nivell. Davant d'aquest fet tan real, l'Església, s'ha volgut fer càrrec (no sense l'oposició de sectors molt minoritaris) de les situacions "irregulars" de moltes parelles, i vol ajudar a regularitzar la seva vida a l'Església. Ho expressa en un capítol del document "L'alegria de l'amor", promulgat pel papa Francesc.

El papa Francesc mou els cristians a sentir-se i ser Església d'acollida. L'Església de Jesús ha de tenir, com Ell, els braços oberts a totes aquelles persones que, amb bona voluntat, s'hi vulguin acostar i ser acollides.

L'Església, com hi exhorta l'esmentat document, ha d'estar disposada a acollir-les, acompanyar-les, ajudar-les a discernir el camí a seguir per a poder-les integrar a la comunitat cristiana.

Avui se'ns ha recordat aquesta actitud acollidora de Jesús en una anècdota. Ara acabem de recordar com Jesús, davant l'actitud dels deixebles de renyar els qui li acostaven els nens, que s'acostumava a marginar, insisteix que no se'ls impedeixi; i els prenia en braços, els beneïa i els imposava les mans.

Que el Senyor, que entrarà en comunió amb cada u de nosaltres, en el pa i el vi de l'eucaristia, ens encomani la seva actitud compassiva i acollidora.

ETIQUETES
IGUALTAT MATRIMONI ACOLLIDA INFIDELITAT